

Uchwała Nr

Rady Miasta Ostrołęki

z dnia

w sprawie ustalenia nazwy ronda

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm./ uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się, iż rondo położone na terenie miasta Ostrołęki u zbiegu ulic : Targowej, Oświatowej i T. Zawadzkiego „Zośki” nosić będzie imię **Anny Walentynowicz**.
2. Szczegółową lokalizację ronda określa załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Ostrołęki.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

UZASADNIENIE

do projektu z dnia 12.10.2010r. Uchwały Rady Miasta Ostrołęki
w sprawie ustalenia nazwy ronda

Mając na uwadze niezłomną postawę Anny Walentynowicz, jednej z twórczyń Wolnych Związków Zawodowych i późniejszego NSZZ „Solidarność” oraz całe jej życie poświęcone walce o godność człowieka pracy i niepodległość Ojczyzny, wnoszę o uhonorowanie jej nazwiskiem ronda położonego u zbiegu ulic Targowej, Oświatowej i T. Zawadzkiego „Zośki”.

Anna Walentynowicz, ur. 15.VIII.1929r. w Równem na Wołyniu (obecnie Ukraina), zginęła 10.IV.2010r. w katastrofie lotniczej koło Smoleńska (Rosja).

W listopadzie 1950r. Anna Walentynowicz zapisała się na kurs spawacza i trafiła do Stoczni Gdańskiej. Jako działaczka Ligi Kobiet zaczęła zabiegać o prawa pracowników. Wtedy zaczęły się jej kłopoty z Urzędem Bezpieczeństwa. Z czasem ciężka praca spawacza zrujnowała jej zdrowie, nie chcąc przejść na rentę, przekwalifikowała się na suwnicową.

W 1968r., gdy domagała się wyjaśnienia defraudacji pieniędzy z funduszu zapomogowego podjęto pierwszą, nieudaną próbę wyrzucenia jej z pracy. W obronie koleżanki stanęła cała załoga wydziału W-3, gdzie pracowała.

Podczas robotniczego protestu w grudniu 1970r. Walentynowicz przygotowywała strajkującym posiłki. W styczniu 1971r. wybrano ją na delegatkę na spotkanie z Edwardem Gierkiem. W 1978r. została jedną ze współzałożycielek Wolnych Związków Zawodowych. Działała jawnie. Jej mieszkanie było punktem kontaktowym WZZ. To spowodowało na nią dotkliwsze szykany ze strony Służby Bezpieczeństwa : zatrzymania na 48 godzin, rewizje, groźby zwolnienia z pracy. 8 sierpnia 1980r., pięć miesięcy przed osiągnięciem wieku emerytalnego, Annę Walentynowicz dyscyplinarnie zwolniono z pracy. Decyzja dyrekcji wywołała 14 sierpnia strajk, w czasie którego powstał NSZZ Solidarność. Pierwszym postulatem protestujących robotników było przywrócenie Walentynowicz do pracy. Władza uległa ich żądaniom i wkrótce przywróciła ją do pracy.

W stanie wojennym internowana, po rozbiciu siłą strajku w Stoczni Gdańskiej. 9 marca 1983r. Anna Walentynowicz stanęła przed sądem w Grudziądzu oskarżona o organizowanie strajku w grudniu 1981r. Na rozprawę przyjechał Lech Wałęsa. Walentynowicz skazano na 1,5 roku więzienia w zawieszeniu. Do więzienia trafiła 4 grudnia 1983r. za udział w próbie wmurowania tablicy upamiętniającej górników kopalni „Wujek”. Z więzienia w Lublińcu zwolniono ją w kwietniu następnego roku. 5 kwietnia 1984r. ze względu na zły stan zdrowia oskarżonych, sąd w Katowicach na czas nieokreślony odroczył proces Anny Walentynowicz i Ewy Tomaszewskiej, aresztowanych pod zarzutem zorganizowania manifestacji w grudniu 1983 r. pod krzyżem przy kopalni "Wujek".

Była inicjatorką protestu głodowego po zabójstwie ks. Jerzego Popiełuszki, przeprowadzonego od 18 lutego 1985r. do 31 sierpnia 1986r. w krakowskiej parafii ks. Adolfa Chojnackiego. W latach 80. krytykowała ówczesne kierownictwo związku skupione wokół Wałęsy. Istotą sporu stało się oskarżenie Lecha Wałęsy o współpracę z SB i sprzeciw Walentynowicz wobec polityki prowadzącej do Okrągłego Stołu, określanej przez nią jako "ugodowa". Po 1989r. nie utożsamiała się z polityką rządzących partii postsolidarnościowych. W 1995r. w formie listu otwartego zwróciła się z szeregiem krytycznych pytań do Lecha Wałęsy.

13 grudnia 2005r. w Waszyngtonie odebrała na rzecz Solidarności od Amerykańskiej Fundacji Ofiar Komunizmu Medal Wolności. Honorowym przewodniczącym Fundacji jest były prezydent Stanów Zjednoczonych George W. Bush. W lipcu 2006r. gdański Instytut Pamięci Narodowej ujawnił, że Annę Walentynowicz inwigilowało ponad 100 funkcjonariuszy i tajnych współpracowników Służby Bezpieczeństwa, w 1981r. planując jej otrucie.

W 2000r. odmówiła przyjęcia tytułu Honorowego Obywatela Gdańska. Uhonorowana na przez amerykańską Fundację Ofiar Komunizmu Medalem Wolności Trumana-Reagana (2005), odznaczona Orderem Orła Białego (2006).

Zginęła w katastrofie polskiego samolotu Tu-154M w Smoleńsku 10 kwietnia 2010r. 21 kwietnia pochowano ją na cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku – Wrzeszczu

Załącznik
do projektu z dnia 12.10.2010r.
uchwały Rady Miasta Ostrołęki
w sprawie ustalenia nazwy ronda

